

SİNGAPUR, LİTVANYA, DOMİNİK CUMHURİYETİ İLE TÜRKİYE EĞİTİM DENETİMİ SİSTEMLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI

COMPARISON OF EDUCATIONAL SUPERVISION SYSTEMS OF SINGAPORE, LITHUANIA, THE DOMINICAN REPUBLIC AND TURKEY

Gizem HATİPOĞLU¹

Aydan ORDU²

Başvuru Tarihi: 02.03.2018 Yayına Kabul Tarihi: 20.12.2018 DOI:10.217.64/maeuefd.400838
(Araştırma Makalesi)

Özet: Bu araştırmada, PISA 2015 sonuçlarına göre; fen alanında birinci, ortanca ve sonuncu olan ülkelerin eğitim denetimi ile Türkiye'deki eğitim denetiminin durumunun karşılaştırma yapılarak tespit edilmesi amaçlanmıştır. PISA (2015) sonuçlarına göre, fen alanında, birinci ülke Singapur, ortanca ülke Litvanya, sonuncu ülke ise Dominik Cumhuriyeti'dir. Bu araştırma ile PISA sonuçlarında başarı ve başarısızlık gösteren ülkelerin eğitimde ileri ya da düşük seviyede olmalarına neden olabileceği düşünülen etkenlerden biri olan denetim sistemlerinin incelenmesi ve denetim sistemlerinde farklılıklar varsa ortaya konması hedeflenmektedir. Söz konusu ülkelerin ve Türkiye'nin eğitim denetimi sistemleri; denetimin amacı, yapısı ve denetmenlerin görev ve yetkileri açısından karşılaştırılmıştır. Araştırmada var olan durumu ortaya koymak ve ülkeler arası karşılaştırma yapmak amacıyla uygun bir araştırma türü olarak betimsel araştırma modeli kullanılmıştır. Belirlenen ülkelerin eğitim denetim sistemlerinin karşılaştırılması yapıldığı için bu araştırma karşılaştırmalı eğitim araştırmadır. Araştırmada konu ile ilgili veri toplarken, ölçütler oluşturulmuştur ve bu ölçütler doğrultusunda Singapur, Litvanya, Dominik Cumhuriyeti ve Türkiye'nin eğitim denetimi ile ilgili kitap, tez, makale, ülkelerin eğitim denetiminden sorumlu kurumlarının internet sitelerindeki bilgilerden ve yasal dokümanlardan,

Abstract: In this study, it is aimed to be determined the results of inspection according to the first, median and last countries in PISA, 2015 the field of science and the state of education in Turkey by comparison. According to PISA results, in the field of science, the first country is Singapore, the median country is Lithuania, and the last country is Dominican Republic. According to the results of this research, it is aimed to examine the supervision system, which is one of the factors that may cause the countries that have success or failure in the education to be in advanced or low level in education. The countries concerned and Turkey's education and supervision systems were compared by the purpose of the audit, its structure and the duties and powers of the inspectors. A descriptive research model was used as an appropriate type of research for presenting the situation in the research and for making cross-country comparisons. This research is a comparative education research because the comparison of the educational supervision systems of the selected countries is made in this study. While collecting data on the subject in the research, criteria have been established and in line with these criteria Singapore, Lithuania, Turkey, the Dominican Republic and related educational supervision were utilized by the

¹ Doktora Öğrencisi, Pamukkale Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, gizem.hatipoglu@deu.edu.tr, ORCID NO: 0000-0003-0224-9953

² Dr.Öğr. Üyesi, Pamukkale Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, akursunoglu@gmail.com, ORCID NO: 0000-0002-2068-7992

kamu kayıtlarından, kişi ve kurumlar tarafından yazılmış yazılı kaynaklardan yararlanılmıştır. Elde edilen kaynakların güncelliği dikkate alınmıştır. Araştırmada doküman analizi kullanılmıştır. Araştırma için veri olarak kabul edilen dokümanlar, betimsel olarak incelenerek, geliştirilen çerçeveye göre çalışılarak ve alt amaçlara göre sınıflanarak düzenlenmiştir. Daha sonra sistemler arası benzerlikler ve farklılıklar belirlenerek, karşılaştırma sonucu elde edilen bulgular yorumlanarak öneriler geliştirilmiştir.

Anahtar Sözcükler: *Eğitim Denetimi, Denetim, PISA, Karşılaştırmalı Analiz*

books, dissertations, articles, institutions and institutions responsible for educational supervision of countries, legal documents, public records, written by people and institutions resources. The update of the obtained resources has been taken into consideration. Document analysis was used in the research. The documents which are accepted as data for research are descriptively analyzed and arranged according to the developed framework and classified according to sub-objectives. Then similarities and differences between the systems were determined and suggestions were developed by interpreting findings obtained after the comparison.

Keywords: *Educational Supervision, Supervision, PISA, Comparative Analysis*

Giriş

Örgütte yapılan işlemler ve eylemlerin amaçlardan sapması, örgütü etkisizleştirerek yaşamını tehlikeye sokar. Örgütsel, yönetsel ve ürünsel amaçları gerçekleştirmeyi güvence altına almak için örgütler denetim yapmak zorundadır. En genel anlamda, planlanan örgütsel amaçlardan sapmayı önlemek için örgütün işlemlerini izleme ve düzeltme süreci olarak tanımlanan denetimin aynı zamanda, örgütün çevresindeki değişimlere ayak uydurmasında da önemli bir işlevi vardır. Benzer bir biçimde eğitim örgütlerinde de okulun etkililiğini sağlamak ve sürdürmek için denetim gereklidir (Başaran, 2000a; Başaran, 2000b).

Denetim kavramına yüklenen anlam yönetim bilimindeki gelişmelere paralel olarak zamanla değişmiştir. Başlangıçta hata ve sapmaların ortaya konması şeklinde tanımlanan denetim, günümüzde öğretmenin geliştirilmesi ve desteklenmesi, öğretimin iyileştirilmesi ve öğrenci öğrenmesinin artırılması şeklinde tanımlanmaktadır (İlğan, 2012). Bu tanımdan yola çıkarak çağdaş eğitim denetiminin amacının, etkili bir öğrenme ve öğretmeyi sağlayarak eğitim sürecini geliştirmek olduğu söylenebilir. Çağdaş eğitim denetimi, öğretmeni geliştirerek öğrenme ve öğretme sürecini geliştirmek ister.

Denetimin en eski kavramları, okulların fiziki tesisini incelemek ve öğrencilerin kanunun gerektirdiği gibi eğitim almalarını sağlamak için, belediye meclis üyeleri, komiteler ve din adamlarının ihtiyaçlarını ele almıştır. Sömürge dönemlerindeki ilk kayıtlarda kontrolör ifadesine sık rastlanmaktadır. Bu dönemlerde denetim okul tesisinin çok sıkı bir kontrolüne ve yakın gözetimine dayanmaktadır. Bu dönemde denetmenler kontrol etmeye odaklanmış ve temel işlevlerini sınıf içinde öğretmenlerin yanlış yaptığı her şeyi ortaya çıkarma olarak görmüşlerdir. 1920 -1930'lu yıllarda örgüt ilkelerinin denetime uygulanması sonucunda denetim bilimsel bir nitelik kazanmıştır. Denetimin işlevi; eğitimin amaç ve süreçlerini bulmak ve bunları öğretmenler aracılığı ile uygulamaktır. Bu yıllarda okullaşma oranı çok arttığı için gereksinimleri sağlayacak yönetsel uzmanlık sağlanamamıştır. Denetmenler bu dönemde daha fazla önem ve yetki

kazanmıştır. 1930 – 1950’li yıllarda ise öne çıkan durum öğretmenlerin, eğitimin geliştirilmesi sürecine işbirlikçi-demokratik bir biçimde katılmalarıdır. Bu dönemde eğitimciler artık otokratik denetim uygulamalarının işlevsiz olduğunu düşünüyorlardı. Daha sonraları denetimin sınıf içi gözlem yoluyla öğretimi geliştirdiği düşüncesi yaygınlık kazanmıştır. Denetim gözlem yoluyla öğretimi geliştirmede bir araç olarak görülmüştür. Bilimsel denetimin sosyal etkililikten farklı olarak düşünülüp demokratik uygulamalarla bağdaştığı fikri de kabul görmeye başlamıştır. İnsan ilişkileri ve işbirliği önem kazanmaya başlamıştır. 1950 -1970 yılları arasında denetmenlerin demokrasi anlayışını öğretmenlerle olan ilişkilerinde yamaları gerektiği ve bunun da sadece liderlik işlevi ile olabileceği belirtilmiştir. Liderlik olarak denetim anlayışı önem kazanmaya başlamıştır. 1980’lerde ise denetimin ve denetmenin rolünün açıklanmaya çalışıldığı çalışmalar ve araştırmalar ön plana çıkmaktadır. Denetimde reform çalışmalarına hız verilmiş ve geleneksel eğitim uygulamalarına klinik denetim, gelişimsel denetim farklılaştırılmış denetim gibi alternatif çözümler aranmaya başlanmıştır (Aydın, 2016; Bursalıoğlu, 2002; Sullivan ve Glanz, 2015).

Günümüze doğru denetimin ana teması, herkes için uygulanacak bir denetimden, her birey için o kişinin özelliklerine uygun denetim sürecine doğru kaymaktadır. Denetim artık öğretmenlerle paylaşılan bir durumdur. Grup çalışmalarına dayalı işbirlikçi denetim gittikçe yerleşen bir kültüre dönüşmüş, denetmenler ise müfredat uzmanlığı, öğretmen değerlendiren kişi, insan ilişkileri uzmanı ve benzer özelliklerinin yanı sıra, değişimleri başlatan değişim liderleri olarak görülmektedirler (Beycioğlu ve Dönmez, 2009). Öğretmenlerin ihtiyaçları göz önüne alınarak denetim şekilleri değişiklik göstermeye başlamıştır ve denetmenler liderlik görevlerini üstlenerek her öğretmenin ihtiyacı olan “yol gösterme” görevini üstlenmektedir.

Eğitim denetimi, eğitim kurumlarının işleyişi, başarısı ve etkinliği açısından her dönemde önemli görülmüştür. Genellikle öğretmenlerin ve okulun başarısı öğrencilere yansımakta ve öğrenciler de başarılı olmaktadır. İşleyişinde aksaklık olmayan ve yanlışların hemen tespit edilerek düzeltildiği ve başarı hedeflenen bir kurumda başarısızlığın görülmesi istenmeyen bir durumdur. Bu yüzden uluslararası sınavlarda başarı gösteren ülkelerin eğitim sistemleri her açıdan incelenmiş ve başarılarının altında yatan sebepler sürekli belirlenmeye çalışılmıştır. Böylelikle tespit edilen “formüller” bu sınavlarda başarılı olamayan ya da eğitim sisteminde aksaklık olan ülkelere adapte edilmiştir. PISA (Uluslararası Öğrenci Değerlendirme Programı) sınavı, OECD (Ekonomik İşbirliği ve Kalkınma Örgütü) tarafından her üç yılda bir yapılan 15 yaş grubundaki öğrencilerin kazanmış oldukları bilgi ve becerileri değerlendiren bir araştırmadır. Bu sınavın amacı, öğrencilerin okulda öğrendikleri bilgi ve becerileri günlük yaşamda kullanma becerisini ölçmektir. Ayrıca gençlerimizi daha iyi tanımak; onların öğrenme isteklerini, derslerdeki performanslarını ve öğrenme ortamları ile ilgili tercihlerini daha açık bir biçimde ortaya koymaktır (PISA MEB, 2017). PISA sınavları Matematik (Mathematics), Fen (Science) ve Okuma Becerileri (Reading) adlı üç bölümden oluşmaktadır ve OECD ülkesi olan Türkiye’nin de dahil olduğu sınav en son 2015 yılında yapılmıştır. Bu sınavda Fen (Science) alanında OECD ülkesi olan ve OECD ülkesi olmayan toplamda 70 ülke katılmıştır. Türkiye 70 ülke içerisinde Fen alanında 51.; Matematik alanında 48.; Okuma Becerilerinde ise 49. olmuştur (OECD, 2016).

Araştırmanın Amacı

Bu araştırmada PISA sınavına katılan ülkeler arasında Fen (Science) alanında ilk (Singapur), orta (Litvanya) ve son (Dominik Cumhuriyeti) sıralarda yer alan ülkelerin eğitim denetimi sistemi incelemeye alınmıştır. Bu ülkelerin eğitim denetimi sistemleri arasındaki benzerliklerin ve farklılıkların belirlenerek ortaya konulması hedeflenmiştir. Eğitim denetiminin işlevsel ve etkili olması eğitim başarısını da etkileyeceği düşünülmektedir. PISA sınavında başarı gösteren ve göstermeyen ülkelerin eğitim denetimi sistemleri incelenerek, eğer varsa bu ilişki tespit edilmek istenmiştir. Bu ilişki neticesinde başarılı görülen ülkelerin eğitim denetimi işleyişinin, Türkiye'deki eğitim denetimi sorunlarına çözüm aramada ve eğitim denetiminin gelişimine yardımcı olabileceği düşünülmektedir. Bu çözüm arayışında ve eğitimin gelişiminde, eğitimecilere ve eğitim yöneticilerine önerilerde bulunmak ve atılabilecek etkili adımların neler olduğu ortaya çıkarmak hedeflenmiştir. Araştırmanın amacı doğrultusunda Singapur, Litvanya, Dominik Cumhuriyeti ve Türkiye'nin eğitim denetimi sisteminin amacı, denetimin yapısı, denetmenlerin görev ve yetkileri açısından karşılaştırılmıştır.

Yöntem

Araştırmanın Modeli

Araştırmada PISA 2015 sınav sonucuna göre birinci olan ülke Singapur, ortanca olan ülke Litvanya, sonuncu olan ülke Dominik Cumhuriyeti eğitim denetim sistemleri ile Türkiye'deki eğitim denetimi sistemi karşılaştırılarak durum tespiti yapmak amaçlanmıştır. Araştırmada var olan durumu ortaya koymak ve ülkeler arası karşılaştırma yapmak amacına uygun bir araştırma türü olan betimsel araştırma modeli kullanılmıştır. Betimsel araştırma modeli, hali hazırda var olanların betimlenip açıklanarak ortaya konulması şeklinde ifade edilebilir (Sönmez ve Alacapınar, 2016). Çalışmada betimsel araştırma modeli kullanılarak incelenen ülkeler hakkında eğitim denetiminin amacı, denetimin yapısı ve denetmenlerin görev ve yetkileri konularında bilgiler toplanmış, bilgilerin analizleri yapılarak ülkeler arası karşılaştırma yapılmış ve bu karşılaştırma sonuçlarına göre öneriler belirlenip sonuçlar raporlaştırılmıştır.

Belirlenen ülkelerin eğitim denetimi sistemlerinin karşılaştırılması yapıldığı için bu araştırma karşılaştırmalı eğitim araştırmasıdır. Karşılaştırmalı eğitim, çeşitli ülkelerde uygulanan, eğitim sistemlerini birkaç yönden ya da tamamen karşılaştırarak ortak ve farklı yönleri tespit edip bundan yararlanmaya çalışılan bir bilimdir (Ergün, 1985).

Verilerin Toplanması

Araştırmada eğitim denetim sistemleri ile ilgili veri toplarken, bazı kategoriler oluşturulmuştur. Bu kategoriler doğrultusunda; Singapur, Litvanya, Dominik Cumhuriyeti ve Türkiye'nin eğitim denetimi sistemlerinin amacı, denetimin yapısı ve denetmenlerin görev ve yetkileri ile ilgili kitap,

tez, makale, ülkelerin eğitim denetiminden sorumlu kurumlarının internet sitelerindeki bilgilerden ve yasal dokümanlardan, kamu kayıtlarından, kişi ve kurumlar tarafından yazılmış yazılı kaynaklardan yararlanılmıştır. Var olan kaynaklara ulaşılmış ve doğru bilgi elde edebilmek için ulaşılan kaynakların güncelliği dikkate alınmıştır. Ülkelerin eğitim denetimi sistemleri hakkında güncel ve son işlemler olduğuna dair ülkelerin resmi eğitim bakanlığı sitelerine başvurulmuş ve ülkelerin eğitim kanunları incelenmiştir.

Verilerin Analizi

Araştırmada doküman analizi kullanılmıştır. Doküman analizi, araştırılması hedeflenen olgular hakkında bilgi içeren yazılı materyallerin analizini kapsamaktadır (Yıldırım ve Şimşek, 2016). Araştırma için veri olarak kabul edilen dokümanlar, betimsel olarak incelenmiş, geliştirilen çerçeveye göre düzenlenmiştir. Daha sonra sistemler arası benzerlikler ve farklılıklar belirlenerek, karşılaştırma sonucu elde edilen bulgular yorumlanmış ve öneriler geliştirilmiştir.

Bulgular

Bu bölümde Singapur, Litvanya, Dominik Cumhuriyeti ile Türkiye'nin eğitim denetim sistemlerinin karşılaştırılması sonucu elde edilen bulgulara yer verilmiştir. Ülkeler eğitim denetim sisteminin amacı, denetimin yapısı ve denetmenlerin görev ve yetkileri kategorilerine göre karşılaştırılmış ve bulgular bu kategorilere göre analiz edilerek ifade edilmiştir.

Singapur Eğitim Denetimi

Amacı. “Düşünen Okullar, Öğrenen Ulus” ulusal vizyonuna (TSLN) uygun olarak, Singapur'daki okulların kendilerini mükemmel okullara dönüştürmeleri beklenmektedir. Öğrencilere daha esnek ve öğrencilerin ihtiyaçlarına duyarlı olabilmeleri için okullara daha fazla özerklik verilmektedir. Müdürler kendilerini okullarının CEO'su olarak düşünmesi teşvik edilmektedir. Böylelikle okul müdürleri; personellerini ve okul sistemlerini yönetmek ve istenen eğitim sonuçlarını üretmek durumundadırlar. Bu değişimi desteklemek için okulların değerlendirilme biçimi 2000 yılından itibaren değiştirilmiştir. Bu değişiklik sonucunda okullardan yeni “Okul Mükemmellik Modeli -School Excellence Model (SEM)” kullanarak kendi kendine değerlendirme ve denetleme yapması istenmektedir. SEM; Avrupa Kalite Yönetimi Vakfı (EFQM), Singapur Kalite Ödülü (SQA) modeli ve Amerikan Malcolm Baldrige Ulusal Kalite Ödülü modelinin (MBNQA) eğitim versiyonu adlı ticaret organizasyonları tarafından kullanılan çeşitli kalite modellerinden uyarlanmış okullar için bir öz değerlendirme modelidir. SEM, okulların güçlerini ve iyileştirme alanlarını objektif olarak tanımlama ve ölçme olanağı sağlamayı amaçlamaktadır. Ayrıca, benzer okullara kıyasla karşılaştırma yapılmasına izin vererek, okulun genel kalitesini ve sonuç olarak eğitim sisteminin kalitesini olumlu olarak etkileyebilecek iyileştirme faaliyetlerini harekete geçirir (Ng, 2003).

SEM, amacını ve biçimini tanımlayan bir dizi temel değer tarafından yönlendirilir. Temel değerler, amaçlı bir okul liderliğine sahip olma, öğrencileri ilk sıraya koyma ve öğretmenleri, kaliteli eğitimi gerçekleştirmenin anahtarı olarak görmenin önemini vurgular. SEM, öğrencilerin odaklandığı süreçlerin sürekli sonuçlara ulaşmada önemini kabul eder. SEM, sonuçların akademik başarıların ötesine geçtiğini de kabul eder. Bir okulun akademik performansı önemli olmaya devam ederken, mükemmel bir okul, kaliteli ve bütüncül bir eğitim sunmaktadır. SEM'de, hedefe uyan kadar mükemmel sonuçlar, birkaç yılda sürmekte ve olumlu eğilimleri göstermektedir. Mükemmel bir okulun bir defalık iyi sonuçlar vermediği inancı üzerine kurulmuştur. Bu yüzden okullar sürekli gelişim ve mükemmeliyetçilik peşindedir (MOE, 2017). SEM temelde mükemmel bir okulu, liderlerin çalışanları yönlendirmesi, stratejiler geliştirmesi ve kaynakları konuşurmasıyla tanımlıyor ve hepsi sistematik olarak hedeflerin belirlendiği ve performansının izlendiği ve yönetildiği öğrenci odaklı süreçler halinde besleniyor. Bu "etkinleştiriciler" daha sonra personel sonuçları ve paydaş memnuniyeti yanı sıra topluma etki yaratarak sonuçların okul sonuçlarına ve mükemmellik düzeyine ulaşmasına katkıda bulunur (Tee, 2003).

Yapısı. Singapur Hükümeti, eğitim denetimini merkeziyetçilikten ademi merkeziyetçiliğe kaydırmıştır. Her okulun kendi yönetim ve denetim konuları hakkında karar verme yetkisi vardır. Böylelikle Singapur Hükümeti, ademi merkeziyetçiliğin demokrasiyi, merkezden yerel kurumlara aktarma gücü ile güçlendireceği inancındandır. Buradaki amaç karar verme sürecini okullara, öğretmenlere ve öğrencilere yaklaştırmaktır. Ayrıca ademi merkeziyetçiliğin inovasyon sürecini ve okul temelli kalkınmayı teşvik ettiği savunulmaktadır. Buradaki varsayım, karar verilen kişilerin doğrudan bu karardan sorumlu olup olmadıklarına göre bir kararın daha kolay kabul görmesi ve uyulmasıdır. Yerinden yönetim, yerel okulun, yerel topluluğun ihtiyaçlarına daha iyi adapte edilmiş programlar ve etkinlikler tasarlamasına yardımcı olur. Bu şekilde ademi merkeziyet, yerel kültürü, yerel işletmeyi ve yerel topluluğu bir bütün olarak güçlendirmek için kullanılan bir stratejidir. Daha esnek ve yerel olarak yönlendirilmiş bir okul kurarak bunun öğrencilerin motivasyonu ve öğrenimi üzerinde olumlu etkileri olacağı ve onlara yerel topluluğa aidiyet ve amaç duygusu vermeleri umulmaktadır. Son olarak, politika yapıcılar, ademi merkeziyetin rasyonalizasyon ve verimlilik sağlamak için faydalı olduğunu düşünmektedir. Singapur hükümeti ayrıca, ekonomik rekabet gücünü artırmak için ulusal gündemi desteklemek için eğitim sistemini merkezden uzaklaştırma önlemlerini de sunmaktadır. Singapur hükümeti, gücünü merkezden uzaklaştırması, doğrudan müdahaleci kontrol modeli yerine daha uzak bir denetim modeline geçmiştir. Bu, okul sisteminde çeşitlilik ve yenilik için bir platform sağlamaktadır. Özerklik arttıkça, okul liderleri ve öğretmenleri, öğrencilerini daha iyi hizmet verebilmek için okulda değişiklikler yapmaya yetkilidir. Milli Eğitim Bakanlığı, bir boyutun herkese uymayacağını fark etmiştir. Bu nedenle, okul düzeyinde özerklik biçiminde daha ademi merkeziyetçiliğin verilmesi, böylece okulların kendi ihtiyaçlarına daha esnek ve duyarlı olmasına karar verilmiştir. Eğitim sistemi için Beceri Odaklı Eğitim (ADE) olarak bilinen yeni bir eğitim paradigması kabul edilmiştir. ADE, akıl, sanat, spor ve toplum çabaları gibi yetenek çeşitliliğine

odaklanır. Bu nedenle, okullara öğrencilerine en iyi hizmet verecek güç verilmelidir diye düşünülmektedir (Tan & Ng, 2007).

Müdürlerin özerk olmaları ve okullarını kendi görüş bildirimleri ve okullarının ihtiyaçlarına özgü yenilikçi planlarıyla şirketler gibi yönetmeleri teşvik edilir. Merkeze genel müfredat ihtiyaçlarının karşılandığından ve personele mesleki gelişim sağlanmasından sorumlu standartlar koruyucusu rolü verilir. Kıdemli bakanlık yetkilileri, okullarla irtibatla kalabilmek için okullara düzenli olarak gidip, politikaları açıklıyor ve okul personelinden geribildirim topluyor. Okullar arasında daha fazla işbirliği ve etkili kaynak kullanımı yaratmak için okullar da kümelenmeler halinde yerleştirilir, sorunları tespit etmek ve çözmek için yetki ve kaynaklar sağlanır. Her küme bir okul müdürü olarak temiz bir sicil kaydeden bir müfettişin sorumluluğundadır. Karar vermenin küme seviyesine getirilmesi, kaynakların ve uzmanlığın kümelenmelerdeki okulların ihtiyaçlarına göre kullanılmasına ve bireysel okulların ihtiyaçlarına daha fazla yanıt verilmesine olanak tanımıştır. Kümelerdeki ilkeler ve öğretmenler, okullar arasındaki yüksek düzeyde işbirliği sayesinde zengin olduklarını ve paylaşılan deneyimlerden yararlandığını bildirmektedirler. Bu, okulların öğrencilerinin ihtiyaçlarını karşılama yeteneğini geliştirmiştir. Okul kümelerinin ve devredilmenin amacı sadece idari mükemmellik sağlamak değildir. Daha da önemlisi, okullara öğrencilerine eğitim sunmada daha yenilikçi ve yaratıcı olma becerisini kazandırmanın bir yoludur. Merkeziyetçilikle mücadelenin başlıca motivasyonu demokrasiyi kendiliğinden teşvik etmek değil, yönetimin etkinliğini ve verimliliğini arttırmaktır. Ayrıca, bu, bir okulun kendi içinde daha büyük bir demokrasiye dönüşebilmektedir. Ademi merkeziyetçilik paradigması altında, okul yönetimi hakkında karar vermede okul yöneticisi değil, daha fazla yetkiye sahip olan öğretmenler ve öğrencilerdir. Bir okulda, tercih edilen yönetim tarzı üzerinde karar vermek ana prensibin sorumluluğundadır. Bu nedenle, dağıtılan liderlik ve öğrenci sesi Singapur okullarında yaygın şekilde tartışılıp teşvik edilmekle birlikte, büyük okul kararları genellikle okul yönetimi düzeyinde alınmaktadır (Tan & Ng, 2007).

İki dillilik ve ortak sınavlar gibi ulusal eğitim politikalarına uyarken, okullarda daha fazla özerkliğe (personel atama hakkı, okul müfredatını hazırlama ve ders kitapları seçme hakkı da dahil olmak üzere) izin verme ihtiyacından bahsedilmektedir. Goh, prestijli okulların merkeziyetçi kontrol yoluyla kişilik özelliklerini ve özel karakterlerini kaybettiğini iddia ederek müdürlerin ve öğretmenlerin artık yeni fikirler denemek için daha fazla esneklik ve bağımsızlığa izin verilmesi gerektiğini düşünüyordu (Tan, 2006).

Denetmenlerin Görev ve Yetkileri. Singapur'da okul müdürlerinin görevleri belli kurallar çerçevesinde belirlenmemiştir. Bunun yerine okullara Okul Mükemmeliyetçi Modeli (SEM) sunulmuştur. Bu model çerçevesinde okul müdürlerinin görev ve yetkilerinin nasıl olması gerektiği genel hatları ile çizilmiştir.

Singapur hükümeti ademi merkeziyetçi bir işleyişle okul denetimini sağlamaya çalışmaktadır. Okulların kendilerini geliştirebilmeleri için Okul Mükemmeliyetçi Modeli (SEM) geliştirmiştir. SEM'in kriterleri ve işleyişle alakalı oluşturulan sorular bir yandan da aslında okul müdürlerinin amaçlarını ve görevlerini oluşturmaktadır. Değerlendirme süreci, ölçütlerin her biri için,

değerlendiricinin, ne kadar iyi başarı gösterdiği göz önüne alındığında, puan o kadar yüksektir. Dikkate değer önemli bir nokta, değerlendirme sürecinin belirli bir puanı haklı çıkarmaya yönelik kanıt gerektirmede açık olduğudur. Değerlendiricilerin içgüdüleri veya duyguları temel alınarak puan almasına izin verilmez. Bu nedenle, bir okulun belirli bir kritere karşı iyi performans gösterdiği düşünülse bile, bunun hiçbir kanıtı yoksa model geçici performans için hiçbir puana izin vermez. Üstelik bir skorun iyi değerlendirilebilmesi için, bir kriter ile ilgili açık delillerin yanı sıra bir okulun da sürekli iyileşme belgesi olmalıdır. Trend analizi bilgileri gerekmektedir. Okullar ayrıca SEM'i bütüncül bir gelişimsel ve yönetim çerçevesi olarak kullanabilirler. SEM, okulun ne kadar iyi performans gösterdiğini ölçmek yerine, okulların kapasite geliştirme çalışmalarına aktif bir şekilde katılmaları için bir çerçeve oluşturmaktadır. Okulun iyileştirme alanları ve yenilik için okuldaki güçlü noktaları belirlemesine yardımcı olur. SEM, okulların değerlendirilebileceği dokuz kalite kriteri içerir (Wee, 1998);

- Liderlik: Okul liderleri ve okulun liderlik sistemi değerlere nasıl değinir ve öğrenci öğrenimi ve performans üstünlüğü üzerine odaklanılır ve okulun topluma karşı sorumluluklarını nasıl ele alınır?
- Stratejik Planlama: Okul, paydaş odaklı stratejik yönlendirmeleri nasıl belirledi? Yönlerini desteklemek için eylem planları geliştirir, planları uygular ve performansı izler.
- Personel Yönetimi: Okul mükemmel bir okul oluşturmak için personelinin potansiyelini nasıl geliştirir ve kullanır?
- Kaynaklar: Okul, stratejik planlamasını ve süreçlerinin işleyişini desteklemek için iç kaynaklarını ve dış ortaklıklarını etkin ve verimli bir şekilde nasıl yönetir?
- Öğrenci Odaklı Süreçler: Okul, bütüncül bir eğitim sağlamak için anahtar süreçleri nasıl tasarlar, uygular, yönetir ve geliştirir ve öğrencinin refahını artırmaya çalışır?
- İdari ve Operasyonel Sonuçlar: Okulun etkinliği ve verimliliği ile ilgili olarak okulun sağladığı başarı.
- Personel Sonuçları: Okulun eğitim ve gelişimine ve personelinin moraline göre elde ettiği başarı.
- Ortaklık ve Toplum Sonuçları: Okulun ortaklarına ve genel olarak topluma nazaran sağladığı başarı.
- Temel Performans Sonuçları: Okulun, öğrencilerin bütüncül gelişiminde, özellikle de okulun İstenilen Öğrenim Çıktıları'na ne ölçüde ulaşabildiği.

Okullar yönetim ve denetim konusunda ademi merkeziyetçi bir yapıya dayandırılmış olsa da SEM uygulanan okullarda değerlendirme yaparken bazı kanıtların ihtiyacına gerek vardır. Bu kanıtlar şu şekildedir;

- Modelin belirlediği tüm kalite kriterlerine yönelik sistematik, sürekli iyileştirme için sağlam ve entegre bir yaklaşım;
- Yaklaşımın ve uygulanma derecesinin sistematik bir şekilde uygulanması;

- Elde edilen sonuçların ve devam eden faaliyetlerin izlenmesi ve analizine dayanan yaklaşımların ve bunların uygulanmasının düzenli olarak değerlendirilmesi ve gözden geçirilmesi;
- İyileştirme faaliyetlerinin tanımlanması, önceliklendirilmesi, planlanması ve uygulanması;
- Uygun ve zorlu bir dizi performans hedefi;
- Üç ila beş yılda sonuçların sürekli iyileştirilmesi;
- Benzer okullara karşı bir performans karşılaştırması;
- İyi veya kötü sonuçların nedenlerinin tanımlanmasıdır.

Yeni sistem, okul gelişimini yönlendirmek için birincil mekanizma olarak öz değerlendirmenin önemini vurgulamaktadır. Milli Eğitim Bakanlığı'ndan bir dış ekip, öz değerlendirme sonuçlarını, yaklaşık beş yılda bir kez aynı ölçütleri kullanarak doğrular. SEM'e bağlı olan okullar için “Ana Plan Ödülü (Masterplan Award)” vardır. Üç ödül düzeyi vardır. Birinci seviye, her yıl okullara cari yıl başarıları için verilen Başarı Ödülleri'ni kapsar. İkinci seviye, 'Etkinleştiriciler' kategorisinde iyi puan alan okulları tanıtan “En İyi Uygulamalar Ödülü'nü (BPA)” ve 'Sonuçlar' kategorisinde sürekli iyi puanlara sahip okulları tanıyan “Sürdürülebilir Başarı Ödülünü (SAA)” kapsar. Ödüllerin en üst noktasında okulları, eğitim süreçlerinde ve sonuçlarında mükemmellik için tanımayı sağlayan “Okul Mükemmelliği Ödülü (SEA)” bulunur. Okullar, bu ödüllere hak kazanmak için, beş yıllık zorunlu dış geçerlilik testinden başka ek harici doğrulamalar isteyebilir (Tee, 2003).

Singapur'daki her okul yıllık olarak kendi kendini değerlendirme yapmak için SEM'i kullanmalıdır. Milli Eğitim Bakanlığı'nın oluşturmuş olduğu bağımsız bir dış ekip, ortalama 5 yılda bir öz değerlendirme sonuçlarını kontrol eder ve doğrular. Değerlendirme süreci belirli bir puanı haklı çıkarmak için açık delil ister. Kanıt olmadan, SEM, genel performansın düşük olduğu geçici performans için bunun ötesinde bir puana izin vermez. Üstelik iyi bir puan almak için, bir okul, eğilim analizi yoluyla değerlendirilen ölçütte sürekli gelişmenin delillerini sağlamalıdır (Ng, 2003).

Singapur'da, SEM'deki altta yatan teori, kendi kendini değerlendirme ve harici doğrulama ile okulların öğrenme ve yenilik yapma konusunda bilgi sağlayacağını göstermektedir. Teorik olarak, modelde bir geribildirim döngüsü var; böylece 'Sonuçlar' kategorisindeki değerlendirme sürecinin sonuçları, 'Etkinleştiriciler' kategorisinde öğrenme ve yeniliğe yol açmaktadır. Bununla birlikte, diğer pek çok ülke gibi zaman ve çaba sarf eden doğrulama ya da değerlendirme egzersizleri mutlaka iyileştirmelere dönüşmemektedir (Ng, 2010).

Litvanya’da Eğitim Denetimi

Amacı. Litvanya’da eğitim denetimi görevini Eğitim ve Bilim Bakanlığı üstlenmektedir. Kanuna göre, eğitim denetiminin amacı, eğitimin erişilebilirliğini ve kalitesini gözetmek ve

eğitim gelişimini teşvik etmek, istişarelerde bulunmak ve faaliyetleri değerlendirmektir (MoES, 2017).

Yapısı. Litvanya'nın yönetim şekli cumhuriyettir. Eğitimin sorumluluğu Eğitim ve Bilim Bakanlığındadır. Eğitim ve Bilim Bakanlığı, eğitim sağlayıcılarının faaliyetlerinin kontrolünden ve denetiminden sorumludur. Eğitim denetimi, yasalar tarafından belirlenen; eğitimin erişilebilirliği ve kalitesinin izlenmesi, eğitim sağlayıcılarına, yardım kuruluşlarına ve eğitim yönetimi kurumlarına danışmanın sağlanması, önleyici tedbirlerin uygulanması, dış değerlendirme, yaptırımlar getirilmesi, eğitim gelişiminin teşvik edilmesi ve sağlanan diğer önlemleri içermektedir. Bir dereceye kadar, eğitim sağlama sorumluluğu, merkezi hükümet, ülke valileri, yerel yönetimler ve eğitim kurumlarının yönetim organları arasında paylaşılmaktadır. Ülke, her biri bir Eğitim Bakanlığı olan on idari bölge ya da ülkeye ayrılmıştır. Ülkeler, belediye meclisleri tarafından yönetilen altmış belediyeden oluşur. Eğitim ve Bilim Bakanlığına ait yeterliliklerin önemli bir kısmı, başta okulların denetimini organize etmekle yükümlü olan Eğitim Bakanlığına devredilmiştir (MoES, 2017).

Eğitim kuruluşlarının kurucuları olarak bilinen belediyeler ve kurum kurucuları, kanunların verdiği yetkiye göre, ulusal, belediyeye bağlı ve hükümet dışı eğitim kuruluşlarının gözetiminden sorumludurlar. Bütün eğitim kurumları (yükseköğretim kurumları hariç), Eğitim ve Bilim Bakanlığı tarafından hazırlanan düzenlemelere göre "Devlet Eğitim Teftiş Kurulu Kanunu"na göre denetlenir. Eğitim ve Bilim Bakanlığınca, Ulusal Eğitim Teftiş Kurulunun oluşumu, genel eğitim kurumlarının gözetimi üzerine düzenlemeler, okul denetimleri, müfettişlerin sınıflandırılması ve müfettişlik etiği için gerekli olan Teftiş Kurulu Dokümanları 1995 yılında onaylanmıştır. Ulusal Eğitim Teftiş Kurulu; ulusal, belediyeler ve hükümet dışı eğitim kuruluşlarının kamu eğitim politikaları ile bir kuruluşun gözetimindeki pedagojik aktiviteleri hazırlamakla görevlendirilmiştir. Teftiş Kurulu; sistematik analiz, kontrol ve eğitim bölgelerinin performans değerlendirmesini yapar. Ulusal Eğitim Politikalarını tamamlanması için çocukların, genç insanların, mesleki ve yetişkin eğitim kurumlarının müfredatlarını denetler; Avrupa standartlarında eğitime uygunluk faktör analizleri yapar; Belediyelerin ulusal eğitim kuruluşlarıyla bölgesel eğitim yetkileri dahilinde sosyal alanda ve bütün Litvanya'da eğitimde kalitenin geliştirilmesi yönünde girişimlerde bulunur. Ulusal Eğitim Teftiş Kurulu, Bölge Eğitim Müfettişleri ve Eğitim ve Bilim Bakanlığı Gözetmenleri Bölümlerinden oluşur. Kamu eğitim kurulunun müfettişleri, belediyeye bağlı okulöncesi, ilköğretim ve ortaöğretim kuruluşlarını denetlerler. Okul ve kurum görevlilerinin yeterlikleri, bilgi, beceri tutum ve davranışları göz önünde bulundurularak mevcut dokümanlara göre performansa göre değerlendirilerek ortaya konulur (Kasapçopur, 2007).

Denetmenlerin Görev ve Yetkileri. Devletin eğitimdeki rolü aşağıdaki ilkelere dayanmaktadır (MoES, 2017);

- Eğitim sürecinin sonuçlarının merkezi düzeyde kontrol edilmesi
- Öğretmenlerin yeterlilik gereksinimlerinin belirlenmesi

- Öğrencilerin ve öğrencilerin öğrenme başarısının değerlendirilmesinin kontrol edilmesi

Eğitim ve Bilim Bakanlığı şu konulardan sorumludur:

- Eğitim politikasının belirlenmesi ve uygulanması
- Devlet eğitim programlarının hazırlanması ve geliştirilmesi
- Eğitim standartlarının belirlenmesi ve kontrol edilmesi
- Kontrolü altındaki eğitim kurumları için en uygun koşulları yaratmak
- Teftiş düzenleme
- Öğretmen eğitimi sağlayan pedagojik araştırmaları teşvik etmek
- Yeterlilik iyileştirmesini koordine etmek

Okul faaliyetlerinin denetimi, okulun hak ve görevlerini yerine getiren kurum (okul sahibi, belediye yürütme kurumu, okul sahibinin hak ve görevlerini icra eden kurum, dış değerlendiricileri gerektiğinde yürütmek suretiyle) tarafından uygulanır. Litvanya’da, eğitim denetimi, eğitimin erişilebilirliğini ve kalitesinin izlenmesini, eğitim sağlayıcılarına, yardım kuruluşlarına ve eğitim yönetimi kurumlarına danışmanın sağlanması, önleyici tedbirlerin uygulanması, dış değerlendirme, yaptırımlar getirilmesi, eğitim gelişiminin teşvik edilmesi ve yasalar tarafından sağlanan diğer önlemleri içermektedir (MoES, 2017).

Dominik Cumhuriyeti’nde Eğitim Denetimi

Amacı. Baş Eğitim Görevlisi, Kanunun hükümlerine uygun olarak kilit aşamaların değerlendirilmesi için düzenlemelerin yapılmasını sağlar. Baş Eğitim Görevlisi okul müdürünün yerine getirmesi gereken görevleri denetler. Okul müdürü; eğitim programının değerlendirilmesi ve değerlendirilmesinin idaresinin yasaya ve yönetmeliklere uygun olarak gerçekleştirilmesini sağlamaktan, her bir öğrencinin çalışmalarını ve ilerlemesini periyodik olarak değerlendirmek için düzenleme yapmaktan sorumludur. Okul müdürü, okul tarafından sunulan öğretim programının, ilgili konu panelleri tarafından Kanun uyarınca hazırlanan ve geliştirilen konu alanına yönelik müfredata dayandığına veya bu müfredata uygun olmasını sağlamakla sorumludur. Ayrıca bir okulun; yetkisi, yapısal, elektriksel veya diğer kusurları saptamak amacıyla, okul binalarının yıllık olarak veya okulun bina bakım el kitabında veya zamanında belirtildiği gibi yapılacak bir incelemenin yapılması gerekmektedir. Her denetim nitelikli bir kişi tarafından yapılır ve her okul, bu denetimi yapmak için okul saatleri boyunca her zaman açık tutulur (MOE, 2017).

Yapısı. Dominik Cumhuriyeti’nde eğitim, Eğitim ve İnsan Kaynakları Gelişimi Bakanlığı sorumluluğu altındadır. Bakan tarafından atanan Baş Eğitim Görevlisi veya Baş Eğitim Yetkilisi tarafından okulun ziyaretini veya incelenmesini yazılı olarak yetkilendirilmiş herhangi bir kişi okulların denetimi yapabilir. Bir devlet okulunun, bir yardımcı özel okulun ve bir özel okulun sahibi, birimi veya müdürü, okul saatleri boyunca ziyaret ve teftiş için okulun her zaman açık kalmasını sağlamakla yükümlüdür (MOE, 2017).

Eğitimin bölgesel organlarla uyumlu hale getirilmesi için bir bölgesel müfredat ağı kurmaktan sorumlu bir Ulusal Eğitim Komitesi Yönlendirme Komitesi oluşturulmuştur. Bu komiteye, Dominika'daki tüm eğitim reformunu denetlemekten sorumlu olan büro yöneticisi başkanlık eder. Geniş tabanlı olması, böylece ülke içindeki ve dışındaki özel ve kamu sektörlerinden gelen tüm eğitim paydaşlarını temsil etmesi esastır. Beş yılda bir ya da mümkün olan en kısa sürede bakanın önerisi üzerine Bakanlar, Dominika eğitim sistemini gözden geçirmek ve raporlamak için beşten fazla üyeliği olmayan bir Eğitim Gözden Geçirme Komitesi atar. Eğitim inceleme komitesi; eğitimde ilgili bilgi veya uzmanlığa sahip olan ve başkan olacak bir üye; bir Velayet Öğretmenliği Derneği veya Bir Yönetim Kurulu üyesi; toplum gelişimi ya da endüstri ve ticaret ya da mesleki hizmetler ile ilgili organizasyonlardan bir üye; öğretmenlik mesleğini temsil eden bir üye ve devletin kendi kararına göre Bakan gibi başka bir üye uygun düşünülür (MOE, 2017).

Eğitim Değerlendirme Komitesi inceleme ve denetleme yaptıktan sonra; kamu okullarının ve destekli özel okulların fiziki koşulları ve insan elden çıkarılması, kamu okullarında ve destekli özel okullarda müfredatın uygunluğu, Bakanlığın organizasyonu ve eğitim hizmetlerinin verilmesi, öğretmenlik hizmeti ve öğretmenlerin sayısı, kalitesi ve performansı, ve Eğitim İnceleme Komitesi görüşüne göre Dominika'daki eğitimin niteliğini ve sevkini artıracak başka herhangi bir husus üzerinde rapor vermekle yükümlüdür. Eğitim İnceleme Komisyonunun raporu, Mecliste görüşülmek üzere Bakan'a sunulacaktır. Eğitim İnceleme Komitesi raporu Meclise sunulduktan sonra basılarak ve halka satılmaktadır (MOE, 2017).

Tüm sistemi denetleyen denetim kurulu, Eğitim Sekreterliği tarafından yönetilen ve kesinlikle politik bir pozisyon olan Sekreteryadan oluşmaktadır. Denetim, sigorta, uluslararası ve halkla ilişkiler, yargı endişeleri ve proje uygulama bölümleri Sekreteryaya güvenmektedir. Eğitim, İdare ve Kültür alt komiteleri, bölgesel ve alt-bölgesel büroları eğitimsel çerçeveyi oluşturan ikinci bir idari düzey oluşturmaktadır. Bölgesel sistem bölgesel talimatlara bölünür ve ilçelere bölünür. İlçelerin kendileri tek tek okullardan oluşur. Her ilçe müdürü, biri dış, bir iç ve bir bilgisayar sistemleri uzmanı olmak üzere üç danışman dışında akademik, özel hizmetler ve operasyonlar olmak üzere üç bölüme ayrılmış bir kadroya sahiptir. Her ayrı personel, belirli alanlardan sorumlu sekiz kişiden oluşur; örneğin, matematik koordinatörü veya ulusal koordinatör gibi. Her ilçede bir yönetim kurulu ve bir iç danışman bulunur. Bunun ötesinde, ilçe beş kişilik bir kadroya sahiptir; bunlardan biri her biri ulusal sınav, topluluk katılımı, beden eğitimi, denetim ve idari destekten sorumludur. Her ilçe aynı zamanda ayrı okulların doğrudan kontrolünü elinde bulundurur. Her okul müdürünün bir Rehber Kurulu, bir Ana-Öğretmenler Derneği, bir Öğrenci Birliği ve iki danışmanı var. Kayıt altına alınması, sağlığı ve beslenmesi, tıbbi yardım, sosyal hizmet, öğrenci hizmetleri, müfredat geliştirme, bakım ve idari yardım konularından biri sekiz kişilik bir kadroya sahiptir. Her direktör aynı zamanda öğretmenleri ve öğrencileri doğrudan kontrol etmektedir (State University, 2017).

Denetmenlerin Görev ve Yetkileri. Baş Eğitim Görevlisi veya Baş Eğitim Sorumlusu tarafından yazılı olarak yetkilendirilen bir kamu görevlisi veya Bakan tarafından yazılı olarak

yetkilendirilen herhangi bir kişi, öngörülen zamanlarda ve şekilde devlet okullarını, yardımcı özel okulları ve özel okulları incelemektedir. Okula müfettiş olan bir kişi (MOE, 2017);

- Okulun iyi davranış ve verimliliğini teşvik edebilecek şekilde okulda çalışan öğretmenlere böyle bir yardım ve rehberlik sunar.
- Refah ve gelişimiyle ilgili konularda okul müdürlüğüne tavsiyelerde bulunur.
- Bakana, yönetim kuruluna ya da özel bir okulun olması halinde, mülk sahibine veya organına, okul hakkında bir rapor verir.

Denetimi yapan kişi, denetimin yapılmasından on beş iş günü içinde, denetim raporunu hazırlar ve bir kopyasını devlet okulu müdürlüğüne, Baş Eğitim Görevlisine sunar. Raporda, gözlemlenen kusurlar ve bu kusurların giderilmesi için gerekli öneri ve faaliyetler belirtilir.

Türkiye’de Eğitim Denetimi

Amacı. Türkiye’de eğitim yönetimi merkezidir ve eğitimi denetimi Milli Eğitim Bakanlığı’na bağlıdır. Bakanlığın merkezi denetimini güçlendirmek ve politikalarını yerelde uygulayabilmek için denetim hizmetleri merkezden yürütülmektedir. Denetim görevini üstlenen Teftiş Kurulu Başkanlığıdır. Teftiş Kurulu Başkanlığı, Bakanlık teşkilatı ve personeli ile Bakanlığın denetimi altındaki her türlü kuruluşun faaliyet ve işlemlerine ilişkin olarak, usulsüzlükleri önleyici, eğitici ve rehberlik yaklaşımını ön plana çıkaran bir anlayışla, Bakanlığın görev ve yetkileri çerçevesinde denetim, inceleme ve soruşturma iş ve işlemlerini Bakanlık maarif müfettişleri aracılığıyla yürütmektedir. Maarif müfettişlerinin yerel etkilerden uzak ve kamu kaynaklarının etkili ve verimli kullanılması için il yöneticilerine rehberlik yapması amaçlanmaktadır. Devletin denetim mekanizması ile bütün kurumların düzenli aralıklarla denetlenmesi ile okul ve öğretmenlere etkin rehberlik yapılmasına imkan sağlaması istenmektedir (TKB,2017).

Yapısı. Millî Eğitim Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında KHK ile Bazı Kanun ve KHK’larda Değişiklik Yapan Kanunu’na göre, bakanlık teşkilatında şube müdürü ve üst kadrolarda çalışanlar, gerekli koşulları taşımaları ve mülakatta başarılı olmaları halinde bakan onayı ile bakanlık maarif müfettişi olarak atanabilmektedir. Maarif müfettişleri merkezden yetkilendirilmektedir (MEB, 2017).

Maarif müfettişliği için eğitim müfettişi, milli eğitim denetçisi ve il eğitim denetmeni unvanlarını ihraz etmiş olup bakanlık teşkilatında görevli olanlar, milli eğitim uzmanı ve milli eğitim uzman yardımcılarında yönetmelikte belirlenen yabancı dil ve tez şartını karşılayanlar başvurabilmektedir. Ayrıca, bakanlık müfettiş yardımcısı kadrolarına öğretmenlikte 8 yıl ve daha fazla hizmeti bulunanlar arasından yapılacak yarışma sınavında başarılı olanlardan da atama yapılabilmektedir. Bu şekilde, bakanlık teşkilatında şube müdürü ve üstü yönetici pozisyonlarında görev yapanlardan başarılı olanların maarif müfettişi olarak atanmak suretiyle denetim sistemine bilgi, beceri ve deneyimlerini aktarmaları öngörülmüyor. Maarif müfettiş

yardımcılığına atabilmek için ayrıca en az 4 yıllık lisans eğitimi veren hukuk, siyasa bilgileri, iktisadi idari bilimler, iktisat ve işletme fakülteleri veya denkliği YÖK tarafından kabul edilen yurt içindeki ve yurt dışındaki yükseköğretim kurumlarından mezun olmak şartı vardır (MEB,2017).

Denetmenlerin Görev ve Yetkileri. Müfettişlerin görevleri şunlardır (TKB,2017);

- Denetim, rehberlik, inceleme, soruşturma çalışmaları neticesinde düzenleyecekleri raporları en geç yirmi gün, kapsamlı işlerde ise verilen ek süre içinde tamamlamak,
- Beraber çalıştıkları müfettiş yardımcılarının mesleki gelişimlerine katkı sağlamak,
- Görevlendirilecekleri birim, kurul ve komisyonlardaki çalışmaları yürütmek.
- Denetimler sırasında öğrenmiş oldukları ve görev emrinin dışında kalan yolsuzluklar için sorumlular hakkında soruşturma usulüne uygun olarak gecikmeden duruma el koyarak Teftiş Kurulu Başkanına bildirmek ve delilleri toplamak,
- Mevzuatın uygulanmasından doğan sonuçlar üzerinde inceleme yaparak, görülecek yanlışlık ve eksikliklerin giderilmesi ve düzeltilmesi yollarını araştırma ve işlerin istenen seviyede yürütmesini sağlamak için alınması gereken tedbirleri ve düşünceleri raporla Başkanlığa bildirmek,
- Bakanlığın ilgili emir ve onayları dahilinde çeşitli konularda yurt içinde ve dışında araştırmalar yapmak, görevlendirildikleri komisyon, kurs, seminer ve toplantılara katılmak,
- Verilen diğer görevleri yapmaktır.

Tartışma, Sonuç ve Öneriler

Bu araştırmada, PISA sınav sonucuna göre uluslararası düzeyde üstün ve düşük başarı gösteren ülkelerden fen alanında birinci olan Singapur'un, ortanca olan Litvanya'nın ve sonuncu olan Dominik Cumhuriyeti'nin eğitim denetimi sistemleri ile Türkiye'nin eğitim denetim sistemleri karşılaştırılmıştır. Ülkelerin eğitim denetimi sistemleri amaçları, denetimin yapısı ve denetmenlerin görev ve yetkileri kategorilerine göre karşılaştırılmıştır. Araştırmada ülkelerin eğitim denetimi sistemleri karşılaştırılarak denetim sistemleri arasındaki benzerliklerin ve farklılıkların ortaya konulması amaçlanmıştır.

Singapur'da okulların "Okul Mükemmellik Modeli (SEM)" kullanarak değerlendirme ve denetleme yapmaları istenmektedir. SEM, okulların güçlerini ve iyileştirme alanlarını objektif olarak tanımlama ve ölçme olanağı sağlamayı amaçlamaktadır. Ayrıca, benzer okullara kıyasla karşılaştırma yapılmasına izin vererek, okulun genel kalitesini olumlu olarak etkileyebilecek iyileştirme faaliyetlerini harekete geçirir. SEM'in amacı, amaçlı bir okul liderliğine sahip olma, öğrencileri ilk sıraya koyma ve öğretmenleri, kaliteli eğitimi gerçekleştirmenin anahtarı olarak

görmenin önemini vurgulama, akademik performansın önemli olması kadar mükemmel bir okul, kaliteli ve bütüncül bir eğitim sunmaktır. Litvanya’da eğitim denetiminin amacı, eğitimin erişilebilirliğini ve kalitesini gözetmek ve eğitim gelişimini teşvik etmek, istişarelerde bulunmak ve faaliyetleri değerlendirmektir. Dominik Cumhuriyeti’nde, Baş Eğitim Görevlisi, Kanunun hükümlerine uygun olarak kilit aşamaların değerlendirilmesi için düzenlemelerin yapılmasını sağlar. Baş Eğitim Görevlisi okul müdürünün yerine getirmesi gereken görevleri denetler. Türkiye’de ise Teftiş Kurulu Başkanlığı, Bakanlık teşkilatı ve personeli ile Bakanlığın denetimi altındaki her türlü kuruluşun faaliyet ve işlemlerine ilişkin olarak, usulsüzlükleri önleyici, eğitici ve rehberlik yaklaşımını ön plana çıkaran bir anlayışla, Bakanlığın görev ve yetkileri çerçevesinde denetim, inceleme ve soruşturma iş ve işlemlerini Bakanlık maarif müfettişleri aracılığıyla yürütmektedir. Devletin denetim mekanizması ile bütün kurumların düzenli aralıklarla denetlenmesi ile okul ve öğretmenlere etkin rehberlik yapılmasına imkan sağlaması amaçlanmaktadır.

Singapur’da eğitimin yapısı ademi merkeziyetçi iken; Litvanya, Dominik Cumhuriyeti ve Türkiye’de merkezidir. Singapur’da eğitim denetiminden sorumlu birim okuldur. Okullar SEM modeli ile kendi öz değerlendirme ve gelişimlerinden sorumludur. Litvanya’da Eğitim ve Bilim Bakanlığı; Dominik Cumhuriyeti’nde Eğitim ve İnsan Kaynakları Gelişimi Bakanlığı; Türkiye’de ise Milli Eğitim Bakanlığı eğitim denetiminden sorumlu kurumlardır. Singapur’da denetimi ve öz değerlendirmeyi okul müdürleri, öğretmenler ve öğrenciler bir konsey oluşturarak gerçekleştirmektedir. Litvanya’da Bakanlık ülke valilerine ve yerel yönetimlere bu sorumluluğu vermiştir. Dominik Cumhuriyeti’nde ise Bakanlığın görevlendirmiş olduğu Baş Eğitim Görevlisi veya Baş Eğitim Sorumlusu tarafından görevlendirilen bir kişi üstlenirken; Türkiye’de Maarif Müfettişleri görevlendirilmektedir. Ülkelerin eğitim yapısı, eğitim denetiminden sorumlu kurum ve denetimi yapan kurum açısından karşılaştırıldığı tablo, Tablo 1’de verilmiştir.

Tablo 1.

Ülkelerin Eğitim Yapısı, Eğitim Denetiminden Sorumlu Kurum ve Denetimi yapan Kurum Açısından Karşılaştırılması

	Singapur	Litvanya	Dominik Cumhuriyeti	Türkiye
Denetimin Amacı	SEM’in amacı; • Amaçlı bir okul liderliğine sahip olma, • Öğrencileri ilk sıraya koyma, • Öğretmenleri, kaliteli eğitimi geliştirmenin	• Eğitimin erişilebilirliğini ve kalitesini gözetmek, • Eğitim gelişimini teşvik etmek • Okul müdürleri ile okulu	• Öğretmenlere ve okul çalışanlarına rehberlik etmek, • Okul işleyişinin usullere göre yapıldığını raporlaştırmak	• Kuruluşun faaliyet ve işlemlerine ilişkin olarak usulsüzlükleri önlemek, • Eğitici ve rehberlik yaklaşımıyla,

	anahtarı olarak görmenin önemini vurgulama, • Akademik performansın önemli olması kadar mükemmel bir okul yaratmak, • Kaliteli ve bütüncül bir eğitin sunmak.	değerlendirmek • faaliyetleri değerlendirmek		denetim, inceleme ve soruşturma yapmak
Eğitimin Yapısı	Ademi Merkezi	Merkezi	Merkezi	Merkezi
Eğitim Denetiminden Sorumlu Kurum	Okul	Eğitim ve Bilim Bakanlığı	Eğitim ve İnsan Kaynakları Gelişimi Bakanlığı	Milli Eğitim Bakanlığı
Denetimi Yapan Kişi(ler)	Okul Müdürü, Öğretmenler ve Öğrenciler	Ülke Valileri, Yerel Yönetimler	Baş Eğitim Görevlisi veya Baş Eğitim Sorumlusu tarafından atanan bir kişi	Maarif Müfettişi

Singapur'da eğitim denetimini okul müdürleri yapmaktadır. Okullarının değerlendirilmesinde ve işletilmesinde okul müdürleri SEM modelini temel almaktadır. Okul gelişimini yönlendirmek için öz değerlendirmenin önemi vurgulanmaktadır. SEM modeli gereğince, okul müdürleri liderlik, stratejik planlama, personel yönetimi, kaynaklar, öğrenci odaklı süreçler, idari ve işlevsel sonuçlar, personel sonuçları, ortaklık ve toplum sonuçları, temel performans sonuçları ile ilgili amaçları yerine getirmekle yükümlüdür. Litvanya'da, eğitim denetmeninin görevleri, eğitimin erişilebilirliğini ve kalitesinin izlenmesini, eğitim sağlayıcılarına, yardım kuruluşlarına ve eğitim yönetimi kurumlarına danışmanın sağlanması, önleyici tedbirlerin uygulanması, dış değerlendirme, yaptırımlar getirilmesi, eğitim gelişiminin teşvik edilmesi ve yasalar tarafından sağlanan diğer önlemleri içermektedir. Dominik Cumhuriyeti'nde müfettiş olan bir kişi; okulun iyi davranış ve verimliliğini teşvik edebilecek şekilde okulda çalışan öğretmenlere böyle bir yardım ve rehberlik sunar, refah ve gelişimiyle ilgili konularda okul müdürlüğüne tavsiyelerde bulunur, Bakana, Yönetim Kuruluna ya da özel bir okulun olması halinde, mülk sahibine veya organına, okul hakkında bir rapor verir. Türkiye'de ise denetmenlerin görevi; Denetim, rehberlik, inceleme, soruşturma çalışmaları neticesinde rapor düzenlemek, beraber çalıştıkları müfettiş yardımcılarının mesleki gelişimlerine katkı sağlamak, görevlendirilecekleri birim, kurul ve komisyonlardaki çalışmaları yürütmek, yolsuzlukları önlemek ve bildirmek, inceleme sonucunda görülen eksikliklerin ve yanlışların giderilmesi ve düzeltilmesi yollarını raporla Başkanlığa bildirmek,

Bakanlığın emir ve onayı ile çeşitli konularda yurt içinde ve dışında araştırmalar yapmak, görevlendirildikleri komisyon, kurs, seminer ve toplantılara katılmak olarak belirlenmiştir.

Karşılaştırmalar incelendiğinde, Dominik Cumhuriyeti örneğinde olduğu gibi yönetim hiyerarşisi ne kadar çok zincirden oluşursa ve uzarsa başarı elde etme şansının da düşeceği söylenebilir. Hiyerarşik kademelerin fazla olması gönderilecek mesajın çarpıtılması, değişikliğe uğraması gibi iletişim sorunlarına; işlerin ağır ilerlemesine neden olabilir. Bu yüzden Türkiye ve Dominik Cumhuriyeti karşılaştırması sonucu olarak, merkezi yapıya sahip işleyişlerde hiyerarşik yapının kısa tutulmasının örgütlerin verimliliği ve işleyişi açısından da faydalı olabileceği düşünülmektedir.

PISA (2015) sonuçlarına göre, fen alanında, birinci ülke Singapur'un denetim sisteminin ademi merkezietçi bir yapıda olduğu göz önünde bulundurularak, eğitim denetiminde merkezi yapılardan uzaklaşılması gerektiği söylenilebilir. Özellikle de okullara yetki devri yapılarak, her okulun kendi ihtiyaçlarını belirleyip buna yönelik hareket edebilmesi sağlanmalıdır. Ek olarak başarılarından dolayı okulları ödüllendiren bir sistem ülkemizde de oluşturulabilir. Singapur'da okullara gerçekleştirilen başarılarından ve uyguladıkları planlarından dolayı ödüller verilmektedir. Bu ödüller okulların başarılı olmalarında ve işleyişlerin gelişmesinde güdeleyici bir etken olabilir. Okulların merkezietçilikten uzaklaştırılarak kendi denetim ve yönetim kriterlerine ve sistemlerine sahip olmaları okulların gelişimlerinde ve eğitimsel başarılarında etkili olabilir. Her okulun sahip olduğu koşul ve olanakları göz önüne alacak olursak ülkemizde her okula kurumsal yetki verilmesi ve devredilmesi kaynakların etkili ve verimli kullanılmasında yardımcı olabilir.

Denetmenlerin görevi sadece resmiyete dayalı eylemlerin yerine getirilmesini denetlemek olmamalıdır. Öğretmen ve öğrenci gelişimini destekleyici eylemler de denetmenin görevleri arasında yer almalıdır. Denetmenlerin görevlerini kanun ve yönetmeliklerle kesin bir çerçeve içine almak yerine denetimde durumsallık ilkesine daha fazla yer açılmalıdır. Ayrıca bu ülkeler arasında, sadece Türkiye'de denetmenlerin soruşturma görevleri olması dikkat çekicidir. Aynı sorunu Demirkasımoğlu (2011) de araştırmada belirterek denetmenlerin, rehberlik ve mesleki yardım rolleriyle, soruşturma rollerinin birbiriyle çeliştiğini dile getirmiştir. Türkiye'deki denetmenlik görevi sadece görevin yerine getirilip getirilmemesini denetlemek anlamına gelmektedir. Ancak denetmen yol gösterici, geliştirici ve önder olmalıdır. Yönetmeliklerimizde yer alan bu tanımların ne kadar yerine getirilebildiğini incelemek ve takip etmek gerekmektedir. Bu konuda araştırmacılara bu görevlerin ne kadar yerine getirilebilir olduğunun araştırması önerilebilir.

Demirkasımoğlu (2011), Maya ve Yılmaz (2017) araştırmalarında Türkiye'de eğitim denetiminde daha fazla paydaşın yer alması gerektiği ihtiyacını belirtmişlerdir. Bu araştırmada da karşılaştırma yapılan ülkelerin denetimine katılan kişi ya da kurumlar (paydaşlar) arttıkça PISA

(2015) sonuçlarındaki başarının arttığı söylenebilir. Türkiye’de var olan denetim sistemi merkeziyetçilikten uzaklaştırılarak yerleştirilmelidir hatta okullara kendi denetim sistemlerini oluşturmaları için özerklik verilmelidir. Her okul kendi ihtiyacı ve eksiklikleri doğrultusunda eylemlerini yerine getirebilmelidir. Ülkemizde yer alan her okulun aynı koşullara ve olanaklara sahip olmadığı bilinmektedir. Dolayısıyla standart bir yönetim ve denetim sistemi her okul için uygun olmamaktadır. PISA sınavında eğitimde başarı gösteren ve göstermeyen ülkeler karşılaştırıldığında; okullara verilen özerk denetim ve yönetim sisteminin düzeyi arttıkça eğitim başarısının da arttığı görülmektedir. Ülkemizdeki okullara da denetim alanında özerklik verilmesi sonucunda eğitim başarısı da artış gösterebilir. Okul bazlı denetim sistemine yöneticiler dışında öğretmenler ve veliler gibi daha fazla paydaşın dahil edilmesi çokselsliliği arttırabilir ve düşünce ve çözüm çeşitliliğine neden olarak işleyiş ve idari durumlara yardımcı olabilir.

Maarif müfettişlerinin okulları denetlemesinin yanında okul müdürlerine de okullarında öz değerlendirme yapma imkanı verilebilir. Nitekim Yılmaz (2009), çağdaş denetim yaklaşımları, denetim ve değerlendirmenin değişen içeriği, okul yöneticilerin rol ve görevlerindeki değişimler, Türk Eğitim Sisteminde denetmen, okul ve öğretmen sayısındaki dengesizlikler bir arada değerlendirildiğinde okul müdürlerinin yapacakları denetim etkinlikleri çok önemli olduğunu belirtmektedir. Bakioğlu ve Yıldız (2013) de gelişmiş pek çok ülkede daha etkin olduğu kanıtlanan öz denetim/öz değerlendirme, iç ve dış değerlendirme gibi yeni ve daha etkili denetim mekanizmalarına uygulanma olanağı verilmesi gerektiğini belirtmişlerdir. Okul müdürlerine verilen öz denetim imkanı okulun gelişmesinde ve müdürün okul için daha özerk ihtiyaca yönelik hareket etmesinde olanak sağlayabilir. Böylelikle okul müdürleri başarılarını ve atılımlarını okul başarısı ile orantılı ortaya koyabilir. Okul müdürlerinin işe ve göreve bağlılığı, okul yönetimi ve denetiminde özerk olmaları sebebiyle artış gösterebilir. Özgüveni yükselen okul müdürleri okullarının başarısını arttırmak için daha fazla çalışabilir ve kendini adayabilir.

Kaynakça

- Aydın, İ. (2016). *Öğretimde denetim: Durum saptama, değerlendirme ve geliştirme*. Ankara: Pegem Akademi.
- Bakioğlu, A., & Yıldız, A. (2013). Finlandiya’nın PISA başarısına etki eden faktörler bağlamında Türkiye’nin durumu. *Marmara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Dergisi*; 38 (38), 37-53.
- Başaran, İ. E. (2000a). *Eğitim yönetimi: nitelikli okul (4. Basım)*. Ankara: Feryal.
- Başaran, İ. E. (2000b). *Yönetim (3. Basım)*. Ankara: Feryal.
- Beycioğlu, K., & Dönmez, B. (2009). Eğitim denetimini yeniden düşünmek. *İnönü Üniversitesi, Eğitim Fakültesi Dergisi*, 10(2), 71-93.

- Bursalıoğlu, Z. (2002). *Okul yönetiminde yeni yapı ve davranış (12. Basım)*. Ankara: Pegem Akademi.
- Demirkasımoglu, N. (2011). Türk Eğitim Sistemi'nde bir alt sistem olan denetim sisteminin seçilmiş bazı ülkelerin denetim sistemleri ile karşılaştırılması. *Abant İzzet Baysal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 23(23), 23-48.
- Ergün, M. (1985). Karşılaştırmalı eğitim. *Malatya: İnönü Üniversitesi Eğitim Bilimleri Bölümü*, 11, 2017.
- Kasapçopur, A. (2007). Avrupa Birliği ülkelerinde eğitim denetimi. Ankara: MEB Teftiş Kurulu Başkanlığı Yayını.
- Maya, İ., & Yılmaz, A. (2017). Eğitim denetimi sistemleri bakımından PISA'da başarı gösteren bazı ülkeler ile Türkiye'nin karşılaştırılması. *Electronic Turkish Studies*, 12(3), 467-492.
- Minister of Education , 2017. Education Law Act, Commonwealth of Dominica, 1997. Erişim Tarihi: 22.12.2017 <http://www.dominica.gov.dm/laws/1997/act11-1997.pdf>
- Minister of Education, 2017. Education Law Act Commonwealth of Dominica, 2011. Erişim Tarihi: 22.12.2017. <http://www.dominica.gov.dm/laws/2011/Education%20Regulations%20No.7.pdf>
- Minister of Education and Science, 2017. Lithuania, Law Amending the Law On Education. Erişim tarihi: 22.11.2017 <https://e-seimas.lrs.lt/portal/legalAct/lt/TAD/TAIS.407836>
- Ng, P. T. (2003). The Singapore school and the School Excellence Model. *Educational Research for Policy and Practice*, 2(1), 27-39.
- Ng, P. T. (2010). The evolution and nature of school accountability in the Singapore education system. *Educational Assessment, Evaluation and Accountability*, 22(4), 275-292.
- OECD, 2016. Education at a Glance. Erişim Tarihi: 22.10.2017 http://www.keepeek.com/Digital-Asset-Management/oecd/education/education-at-a-glance-2017_eag-2017-en#.WjU6N9JI_IU
- PISA MEB (2017). PISA Türkiye Resmi Web Sayfası. Erişim Tarihi: 10.01.2018 http://pisa.meb.gov.tr/?page_id=18

Sönmez, V. & Alacapınar, F. G. (2016). *Örneklendirilmiş bilimsel araştırma yöntemleri*. Ankara: Anı Yayıncılık.

State University, 2017. Dominican Republic- Administration, Finance and Educational Research. Erişim Tarihi: 20.12.2017

<http://education.stateuniversity.com/pages/392/Dominican-Republic-ADMINISTRATION-FINANCE-EDUCATIONAL-RESEARCH.html>

Sullivan S. & Glanz J. (2015) *Okullarda eğitim ve öğretimi geliştiren denetim*. (Çeviri editörü: Ali Ünal). Ankara: Anı Yayıncılık.

Tan, J. (2006). Limited decentralization in the Singapore education system. *Educational Decentralization*, 59-70.

Tan, C., & Ng, P. T. (2007). Dynamics of change: Decentralised centralism of education in Singapore. *Journal of Educational Change*, 8(2), 155-168.

Tee, N. P. (2003). The Singapore school and the school excellence model. *Educational Research for Policy and Practice*, 2(1), 27-39.

Teftiş Kurulu Başkanlığı, 2017. Milli Eğitim bakanlığı Teftiş Kurulu Yönetmeliği. Erişim Tarihi: 14.11.2017

http://tkb.meb.gov.tr/meb_iys_dosyalar/2017_10/14224902_meb_teftis_kurulu_yonetmeli_gi.pdf

Wee, H. T. (1998). *The desired outcomes of education*. Singapore: Ministry of Education.

Yıldırım, A., & Şimşek, H. (2016). *Sosyal bilimlerde nitel araştırma yöntemleri*. Seçkin Yayıncılık.

Yılmaz, K. (2009). Okul müdürlerinin denetim görevi. *İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 10 (1), 19-35.

Extended Abstract

Purpose

In this study, the educational supervision system of the countries participating in the first (Singapore), middle (Lithuania) and the last (Dominican Republic) in the field of Science was examined. It is aimed to determine the similarities and differences between educational supervision systems of these countries. It is thought that functional and effective training supervision will affect the success of education. By examining the education control systems of

the countries which are successful and unsuccessful in the PISA exam, if any, this relationship is desired to be identified. As a result of this relationship, it is thought that the functioning of the educational supervision of the countries that have been successful will help in the development and in the search of the solution to the problems of educational supervision in Turkey. In the search for this solution and in the development of education, it is aimed to make suggestions to educators and education managers and to find out what are the effective steps to be taken. For the purpose of the research, objectives of Singapore, Lithuania, Dominican Republic and Turkey's education system audit, were compared by the purpose of the audit, its structure and the duties and powers of the inspectors.

Results

In Singapore, schools are required to conduct assessments and supervisions using the School Excellence Model (SEM). The SEM aims to provide an opportunity to objectively identify and measure the strengths and improvement areas of schools. The aim of educational supervision in Lithuania is to monitor the accessibility and quality of education and to encourage educational development, to consult and evaluate the activities. In the Dominican Republic, the Chief Training Officer makes arrangements for the assessment of key milestones in accordance with the provisions of the Act. The Chief Education Officer supervises the tasks the schoolmaster needs to perform. In Turkey; Inspection Board Presidency, regarding the activities and operations of the ministry organization and personnel and any organization under the supervision of the Ministry, conducts supervising, inspection and investigation work and transactions within the framework of the Ministry's duties and authorities through the Ministry's inspectors, with an understanding of preventive, irregular, preventive and guiding approach.

In Singapore, the educational structure is decentralized but in Lithuania, the Dominican Republic and Turkey are the centralized. School principals in Singapore; Ministry of Education and Science in Lithuania; Ministry of Education and Human Resources Development in the Dominican Republic; The Ministry of Education in Turkey are the institutions responsible for education inspection.

School principals are based on the SEM model in the evaluation and operation of their schools. The importance of self-evaluation is emphasized in order to guide school development. In Lithuania, the tasks of the training inspector include the provision of counseling to educational providers, aid providers and educational management institutions, the implementation of preventive measures, external evaluation, sanctions, incentives for training development and other measures provided by the law, as well as monitoring accessibility and quality of education. In the Dominican Republic; inspector provides such assistance and guidance to school teachers in order to encourage good behavior and productivity of the school and to recommend to the school director on prosperity and development. The task of the inspectors in Turkey; to report to the Presidency on the basis of the results of inspection, guidance, investigation activities, to contribute to the professional development of the assistant inspectors they are working with, to

carry out the works to be assigned to the units, committees and commissions, to prevent and report the corruption and to report the deficiencies and corrections to conduct researches in and out of the country on various issues with orders and approval, to participate in commissions, courses, seminars and meetings that they are assigned.

Discussion

According to the results of PISA (2015), taking into consideration that supervisory system of Singapore which is the first country in the field of science is a decentralized structure, it can be said that it is necessary to move away from central structures in educational supervision. In particular, schools should be empowered so that each school can identify and act on its own needs. And also, a system should be established to reward schools for their success. In this way, schools can be successful and a driving force for their development can be created.

The duty of the inspectors should not only be to supervise the fulfillment of official-based actions. Actions to support teacher and student development should also be included among the tasks of the inspector. Instead of putting the duties of the inspectors into a definite framework of laws and regulations, more space should be opened on the ground of situational control. Furthermore, among these countries, it is noteworthy that only in Turkey inspectors have the task of the investigations.

Conclusion

In Singapore, while the educational structure is decentralized; Lithuania, the Dominican Republic and Turkey are the centralized. In Singapore, supervision and self-assessment are carried out by the school principals, teachers and students as a council. In Lithuania, the Ministry has given this responsibility to governors and local governments. In the Dominican Republic, a person assigned by the Chief Education Officer or Chief Education Officer, who is assigned by the Ministry, undertakes; in Turkey, Education Inspectors are assigned.

In Singapore, in accordance with the SEM model, school principals are required to fulfill objectives related to leadership performance, strategic planning, personnel management, resources, student focused processes, administrative and operational outcomes, staff results, partnership and community outcomes, and core performance outcomes. In Lithuania, the tasks of the training inspector include the provision of counseling to educational providers, aid providers and educational management institutions, the implementation of preventive measures, external evaluation, sanctions, incentives for training development and other measures provided by the law, as well as monitoring accessibility and quality of education. A person who is an inspector in the Dominican Republic; such teachers provide such assistance and guidance to school teachers in order to encourage good behavior and productivity of the school and to recommend to the

school director on prosperity and development. The Minister shall report to the Board of Management or, if it is a private school, the property owner or the body, about the school. The task of the inspectors in Turkey; to report to the Presidency on the basis of the results of inspection, guidance, investigation and investigation activities, to contribute to the professional development of the assistant inspectors they are working with, to carry out the works to be assigned to the units, committees and commissions, to prevent and report the corruption and to report the deficiencies and corrections to conduct researches in and out of the country on various issues with orders and approval, to participate in commissions, courses, seminars and meetings that they are assigned.